

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Kowalskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Anna Baluch; (-) Ryszard Bartosik; (-) Barbara Bartuś; (-) Mariusz Błaszczak; (-) Zbigniew Bogucki; (-) Joanna Borowiak; (-) Bożena Borys-Szopa; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Artur Chojecki; (-) Dominika Chorośńska; (-) Anna Ewa Cicholska; (-) Michał Cieślak; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Lidia Czechak; (-) Anita Czerwińska; (-) Władysław Dajczak; (-) Zbigniew Dolata; (-) Przemysław Drabek; (-) Elżbieta Duda; (-) Anna Gembicka; (-) Robert Gontarz; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Piotr Kaleta; (-) Fryderyk Sylwester Kapinos; (-) Łukasz Kmita; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Janusz Kowalski; (-) Anna Krupka; (-) Wioletta Maria Kulpa; (-) Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Antoni Macierewicz; (-) Ewa Malik; (-) Marek Matuszewski; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Anna Paluch; (-) Marcin Porzucek; (-) Zbigniew Rau; (-) Urszula Rusecka; (-) Paweł Rychlik; (-) Marek Suski; (-) Paweł Szrot; (-) Stanisław Szwed; (-) Jacek Świat; (-) Krzysztof Tchórzewski; (-) Robert Telus; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Sylwester Tułajew; (-) Robert Warwas; (-) Jan Warzecha; (-) Rafał Weber; (-) Elżbieta Witek; (-) Grzegorz Woźniak; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Michał Wójcik.

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych

Art. 1. W ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 623) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Podatek wynosi 0,0366% podstawy opodatkowania miesięcznie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wypadku podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1–4, w tej części w jakiej podstawą opodatkowania są aktywa w postaci kredytów hipotecznych, podatek oblicza się jako 0,055% podstawy opodatkowania miesięcznie pomnożone przez średnią ważoną marżę odsetkową kredytów hipotecznych udzielonych przez podatnika wyrażoną w punktach procentowych pomniejszoną o 1. W wypadku gdyby marża odsetkowa kredytów hipotecznych wynosiła 1 punkt procentowy lub mniej aktywa, o których mowa w zdaniu pierwszym są zwolnione od opodatkowania.

3. Dla celów niniejszej ustawy marżę odsetkową wylicza się jako RRSO kredytu hipotecznego udzielonego przez podatnika pomniejszoną o wskaźnik WIBOR 3M. W wypadku kredytów o okresowo stałej stopie oprocentowania, wysokość marży dla całego okresu określa się według jej wysokości w dniu rozpoczynającym okres.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel uchwalenia ustawy, różnice między dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym

Oprocentowanie kredytów hipotecznych w Polsce kształtuje się na jednym z najwyższych poziomów w UE. Według danych EBC na styczeń br. wynosiło ono średnio 7,42 %, wobec średniej dla UE na poziomie 3,93 i średniej dla strefy euro wynoszącej 3,14%. Oprocentowanie kredytów kształtowało się też znacząco powyżej średniego oprocentowania lokat, które w analogiczny okresie wynosiło 4,07%.

Taki stan rzeczy, należy przynajmniej częściowo przypisać temu, że marże odsetkowe polskich banków kształtują się na wysokim poziomie. Według danych Europejskiego Banku Centralnego w lutym 2025 r. marża kredytów hipotecznych w Polsce wynosiła aż 3,54% co oznacza najwyższy poziom spośród wszystkich państw UE.

Średnie rzeczywiste roczne oprocentowanie (RRSO) kredytów hipotecznych w Polsce osiąga obecnie poziom 8,4% (stan na koniec 2024 r.), co znacząco utrudnia dostęp do własnego mieszkania polskim rodzinom. Przekłada się to na marżę liczoną jako RRSO pomniejszone o WIBOR3M wynoszącą 2,54%.

Mając na uwadze to, że pobieranie nadmiernych marż utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia polskim rodzinom zaspokajanie podstawowych potrzeb jakimi są potrzeby mieszkaniowe, zasadne wydaje się wdrożenie inicjatywy ustawodawczej, w proponowanej formie impulsu podatkowego, mającej zachęcać do obniżania poziomu marż.

Zasadnicza różnica pomiędzy stanem obecnym, a projektowany polega na wprowadzeniu zwolnienia podatkowego dla tych kredytów, których oprocentowanie kształtuje się na poziomie 1% lub poniżej, przy jednoczesnym progresywnym podwyższeniu podatku dla tych aktywów, które ulokowane są w kredytach, dla których marża odsetkowa kształtuje się na wyższych poziomach.

Postulowane zmiany powinny przełożyć się na obniżeniu marży ponad WIBOR3M do poziomu 1%, gdyż wartości powyżej tego poziomu byłyby opodatkowane krańcową stawką wynoszącą 85% (66% w formie podatku od niektórych instytucji finansowych oraz 19% w

formie podatku dochodowego od osób prawnych), niwecząc ekonomiczny sens stosowania wyższych marż przez banki.

Obniżka marż przełoży się zaś na zwiększenie zdolności kredytowej rodzin oraz na zmniejszenie części ich dochodów, którą muszą przeznaczać na spłatę kredytów. Obniżenie marży kredytowej (liczonej jako RRSO pomniejszone o WIBOR 3M) do poziomu 1% (co skutkowałoby efektywnym oprocentowaniem na poziomie $\text{WIBOR 3M} + 1\% = 6,86\%$, przy WIBOR 3M wynoszącym 5,86% według stanu na 3 kwietnia 2025 r.) wobec obecnego średniego RRSO 8,4% przyniosłoby następujące korzyści (dla kredytu w wysokości 600 000 zł na okres 30 lat):

- 1) zmniejszenie miesięcznej raty kredytu hipotecznego o kwotę około 635 zł,
- 2) oszczędność w całym okresie kredytowania sięgającą około 229 000 zł,
- 3) zwiększenie dostępności kredytów hipotecznych poprzez obniżenie wymaganego dochodu gospodarstwa domowego o około 1 590 zł miesięcznie.

Korzyści dla kredytobiorców prezentuje również poniższa tabela:

Kategoria	Stan obecny	Stan po zmianie	Różnica
Parametry kredytu			
Marża (RRSO ponad WIBOR3M)	2,54%	1,00%	-1,54 p.p.
RRSO	8,40%	6,86%	-1,54 p.p.
Kredyt hipoteczny 600 000 zł na 30 lat			
Miesięczna rata	4 571 zł	3 936 zł	-635 zł
Roczne obciążenie	54 852 zł	47 232 zł	-7 620 zł
Całkowity koszt odsetek	1 045 569 zł	816 802 zł	-228 767 zł
Zdolność kredytowa			
Wymagany miesięczny dochód	11 430 zł	9 840 zł	-1 590 zł

Szacunki z wykorzystaniem modelu rozkładu normalnego dochodów gospodarstw domowych (przy założeniu, że rozkład ten charakteryzuje się średnim dochodem na poziomie około 6695 zł i odchyleniem standardowym rzędu 2000 zł) wskazują, że proponowane zmiany (m.in. obniżenie efektywnego oprocentowania kredytów hipotecznych, przy czym przyjęto, że rata kredytu nie przekracza 40% dochodu gospodarstwa) umożliwiłyby uzyskanie zdolności kredytowej około 690 tysiącom polskich gospodarstw domowych – co stanowi ok. 5% wszystkich gospodarstw (przy założeniu populacji wynoszącej około 14,5 mln gospodarstw).

Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych

Skutkiem powinno być obniżenie średniej marży odsetkowej pobieranej od kredytów hipotecznych, a w efekcie obniżenie kosztów kredytu i zwiększenie zdolności kredytowej Polaków. Około 690 tysięcy gospodarstw domowych uzyska zdolność kredytową niezbędną do zakupu własnego mieszkania. Obniżenie miesięcznych rat kredytowych średnio o 636 zł spowoduje zmniejszenie obciążeń finansowych gospodarstw domowych, co przełoży się bezpośrednio na poprawę jakości życia i umożliwi zaspokojenie podstawowej potrzeby mieszkaniowej szerszej grupie obywateli.

Oczekiwane jest znaczące ożywienie na rynku mieszkaniowym i w sektorze budowlanym. Zwiększony popyt na mieszkania przełoży się na wzrost zapotrzebowania na materiały budowlane i usługi powiązane, stymulując produkcję i zatrudnienie w tych sektorach. Dodatkowo nastąpi pobudzenie aktywności ekonomicznej związanej z wykończeniem i wyposażeniem nowych mieszkań, co będzie miało pozytywny wpływ na krajowych producentów mebli i artykułów wyposażenia wnętrz.

Wskazanie źródeł finansowania

W pierwszej kolejności koszty obniżenia podatku dla części aktywów powinny dać się pokryć zwiększonymi podatkami jakimi będą obciążone inne aktywa. Ewentualnie niższe wpływy z tytułu podatku od niektórych instytucji finansowych powinny być z nadwyżką pokryte przez zwiększone wpływy z VAT, CIT i PIT wnoszone przez podmioty z sektora budowlanego, co wynika z potencjalnego wzrostu aktywności w tym sektorze na skutek znaczącego zwiększenia liczby gospodarstw domowych posiadających zdolność kredytową.

W dłuższym horyzoncie czasowym, projektodawcy zakładają dodatkowo ogólnie prorozwojowy charakter zmian, prowadzący do pobudzenia gospodarki i w efekcie do dalszego wzrostu dochodów budżetu państwa.

Projektowane rozwiązania nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane zmiany będą korzystne z punktu widzenia przedsiębiorców. W pierwszej kolejności powinni na nich skorzystać przedsiębiorcy, których działalność jest powiązana z sektorem budowlanym - w tym również przedsiębiorcy mikro, mali i średni.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Janusz Kowalski

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Oprocentowanie kredytów hipotecznych w Polsce kształtuje się na jednym z najwyższych poziomów w UE. Według danych EBC na styczeń br. wynosiło ono średnio 7,42 %, wobec średniej dla UE na poziomie 3,93 i średniej dla strefy euro wynoszącej 3,14%. Oprocentowanie kredytów kształtowało się też znacząco powyżej średniego oprocentowania lokat, które w analogiczny okresie wynosiło 4,07%.

Taki stan rzeczy, należy przynajmniej częściowo przypisać temu, że marże odsetkowe polskich banków kształtują się na wysokim poziomie. Według danych Europejskiego Banku Centralnego w lutym 2025 r. marża kredytów hipotecznych w Polsce wynosiła aż 3,54% co oznacza najwyższy poziom spośród wszystkich państw UE.

Mając na uwadze to, że pobieranie nadmiernych marż utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia polskim rodzinom zaspokajanie podstawowych potrzeb jakimi są potrzeby mieszkaniowe, zasadne wydaje się wdrożenie inicjatywy ustawodawczej, w proponowanej formie impulsu podatkowego, mającej zachęcać do obniżania poziomu marż.

Zasadnicza różnica pomiędzy stanem obecnym, a projektowany polega na wprowadzeniu zwolnienia podatkowego dla tych kredytów, których oprocentowanie kształtuje się na poziomie 1% lub poniżej, przy jednoczesnym progresywnym podwyższeniu podatku dla tych aktywów, które ulokowane są w kredytach, dla których marża odsetkowa kształtuje się na wyższych poziomach.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Nie brano pod uwagę rozwiązań alternatywnych, gdyż cel który ma być osiągnięty jest możliwy jedynie poprzez zaproponowaną inicjatywę ustawodawczą.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy jest spójny terminologicznie i systemowo z dotychczasowym stanem prawnym.

Projekt jest spójny z dotychczasowymi regulacjami.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Proponowany termin wejścia w życie ustawy jest w pełni uzasadniony i odpowiedni z uwagi na potrzebę przyjęcia proponowanych zmian.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Obniżka marż przełoży się zaś na zwiększenie zdolności kredytowej rodzin oraz na zmniejszenie części ich dochodów, którą muszą przeznaczać na spłatę kredytów.

Szacunki z wykorzystaniem modelu rozkładu normalnego dochodów gospodarstw domowych (przy założeniu, że rozkład ten charakteryzuje się średnim dochodem na poziomie około 6695 zł i odchyleniem standardowym rzędu 2000 zł) wskazują, że proponowane zmiany (m.in. obniżenie efektywnego oprocentowania kredytów hipotecznych, przy czym przyjęto, że rata kredytu nie przekracza 40% dochodu gospodarstwa) umożliwiłyby uzyskanie zdolności kredytowej około 690 tysiącom polskich gospodarstw domowych – co stanowi ok. 5% wszystkich gospodarstw (przy założeniu populacji wynoszącej około 14,5 mln gospodarstw).

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Skutkiem powinno być obniżenie średniej marży odsetkowej pobieranej od kredytów hipotecznych, a w efekcie obniżenie kosztów kredytu i zwiększenie zdolności kredytowej Polaków. Około 690 tysięcy gospodarstw domowych uzyska zdolność kredytową niezbędną do zakupu własnego mieszkania. Obniżenie miesięcznych rat kredytowych średnio o 636 zł spowoduje zmniejszenie obciążeń finansowych gospodarstw domowych, co przełoży się bezpośrednio na poprawę jakości życia i umożliwi zaspokojenie podstawowej potrzeby mieszkaniowej szerszej grupie obywateli.

Obniżenie marży kredytowej (liczonej jako RRSO pomniejszone o WIBOR 3M) do poziomu 1% (co skutkowałoby efektywnym oprocentowaniem na poziomie $\text{WIBOR 3M} + 1\% = 6,86\%$, przy WIBOR 3M wynoszącym 5,86% według stanu na 3 kwietnia 2025 r.) wobec obecnego średniego RRSO 8,4% przyniosłoby następujące korzyści (dla kredytu w wysokości 600 000 zł na okres 30 lat):

- 1) zmniejszenie miesięcznej raty kredytu hipotecznego o kwotę około 635 zł,
- 2) oszczędność w całym okresie kredytowania sięgającą około 229 000 zł,
- 3) zwiększenie dostępności kredytów hipotecznych poprzez obniżenie wymaganego dochodu gospodarstwa domowego o około 1 590 zł miesięcznie.

Oczekiwane jest znaczące ożywienie na rynku mieszkaniowym i w sektorze budowlanym. Zwiększony popyt na mieszkania przełoży się na wzrost zapotrzebowania na materiały budowlane i usługi powiązane, stymulując produkcję i zatrudnienie w tych sektorach. Dodatkowo nastąpi pobudzenie aktywności ekonomicznej związanej z wykończeniem i wyposażeniem nowych mieszkań, co będzie miało pozytywny wpływ na krajowych producentów mebli i artykułów wyposażenia wnętrz.

Projekt wywołuje pozytywne skutki gospodarcze, a także ma pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Projektowana ustawa nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Postulowane zmiany powinny przełożyć się na obniżeniu marży ponad WIBOR3M do poziomu 1%, gdyż wartości powyżej tego poziomu byłyby opodatkowane krańcową stawką wynoszącą 85% (66% w formie podatku od niektórych instytucji finansowych oraz 19% w formie podatku dochodowego od osób prawnych), niwecząc ekonomiczny sens stosowania wyższych marż przez banki.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

W pierwszej kolejności koszty obniżenia podatku dla części aktywów powinny dać się pokryć zwiększonymi podatkami, jakimi będą obciążone inne aktywa. Ewentualnie niższe wpływy z tytułu podatku od niektórych instytucji finansowych powinny być z nadwyżką pokryte przez zwiększone wpływy z VAT, CIT i PIT wnoszone przez podmioty z sektora budowlanego, co wynika z potencjalnego wzrostu aktywności w tym sektorze na skutek znaczącego zwiększenia liczby gospodarstw domowych posiadających zdolność kredytową.

W dłuższym horyzoncie czasowym, projektodawcy zakładają dodatkowo ogólnie prorozwojowy charakter zmian, prowadzący do pobudzenia gospodarki i w efekcie do dalszego wzrostu dochodów budżetu państwa.

Zwiększenie wpływów z CIT i PIT spowoduje w dłuższej perspektywie także większe wpływy do budżetów jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału jednostek samorządu terytorialnego w tych podatkach, na podstawie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

W pierwszej kolejności koszty obniżenia podatku dla części aktywów powinny dać się pokryć zwiększonymi podatkami, jakimi będą obciążone inne aktywa. Ewentualnie niższe wpływy z tytułu podatku od niektórych instytucji finansowych powinny być z nadwyżką pokryte przez zwiększone wpływy z VAT, CIT i PIT wnoszone przez podmioty z sektora budowlanego, co wynika z potencjalnego wzrostu aktywności w tym sektorze na skutek znaczącego zwiększenia liczby gospodarstw domowych posiadających zdolność kredytową.

W dłuższym horyzoncie czasowym, projektodawcy zakładają dodatkowo ogólnie prorozwojowy charakter zmian, prowadzący do pobudzenia gospodarki i w efekcie do dalszego wzrostu dochodów budżetu państwa.

Zwiększenie wpływów z CIT i PIT spowoduje w dłuższej perspektywie także większe wpływy do budżetów jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału jednostek samorządu terytorialnego w tych podatkach, na podstawie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Warszawa, 12 maja 2025 r.

BEOS-WOSR/WPEiM-784/25

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zmian.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 623; dalej: u.p.in.fin.) w zakresie:

- 1) stawki tego podatku i zasad jego obliczania,
- 2) zwolnienia od podatku aktywów w postaci kredytów hipotecznych,
- 3) definicji marży odsetkowej.

Ad 1)

W obecnym stanie prawnym stawka podatku od niektórych instytucji finansowych wynosi 0,0366% podstawy opodatkowania miesięcznie i jest taka sama dla wszystkich podatników i wszystkich aktywów stanowiących podstawę opodatkowania tym podatkiem (por. art. 5 i art. 7 u.p.in.fin.).

Projekt przewiduje zróżnicowanie wysokości stawki podatku w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., tj.: a) banków krajowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 u.pr.bank.¹, tzn. mających siedzibę na terytorium Polski, b) oddziałów banków zagranicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 u.pr.bank.², c) oddziałów instytucji

¹ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, ze zm.).

² Za oddział banku zagranicznego u.pr.bank. uznaje jednostkę organizacyjną banku zagranicznego wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz wszystkie lub niektóre czynności wynikające z zezwolenia udzielonego temu bankowi, przy czym wszystkie jednostki organizacyjne danego banku zagranicznego odpowiadające powyższym cechom, utworzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się za jeden oddział.

kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 u.pr.bank.³, d) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w rozumieniu art. 2 u.s.k.o.k.⁴.

Kryterium różnicującym stawkę podatku ma być rodzaj aktywów stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem od niektórych instytucji finansowych (por. projektowany art. 7 ust. 1 i 2 u.p.in.fin. – art. 1 projektu).

Dla aktywów w postaci kredytów hipotecznych stawka podatku ma wynosić 0,055% podstawy opodatkowania⁵ miesięcznie, przy czym podatek ma być obliczany „jako 0,055% podstawy opodatkowania miesięcznie pomnożone przez średnią ważoną marżę odsetkową kredytów hipotecznych udzielonych przez podatnika wyrażoną w punktach procentowych pomniejszoną o 1” (por. projektowany art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze u.p.in.fin.).

W pozostałych przypadkach (podatników, o których mowa w art. 4 pkt 5 – 9 u.p.in.fin.⁶ oraz – w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1 – 4 u.p.in.fin. – aktywów innych niż określone w projektowanym art. 7 ust. 2 u.p.in.fin.) stawka podatku ma wynosić – jak w obecnym stanie prawnym – 0,0366% podstawy opodatkowania miesięcznie (por. projektowany art. 7 ust. 1 u.p.in.fin.).

Ad 2)

Projektowana ustawa wprowadza zwolnienie od podatku od niektórych instytucji finansowych aktywów w postaci kredytów hipotecznych w przypadku, gdy marża odsetkowa tych kredytów będzie wynosiła 1 punkt procentowy lub mniej (por. projektowany art. 7 ust. 2 zdanie drugie u.p.in.fin.).

Ad 3)

Projekt również określa sposób wyliczania marży odsetkowej, która ma być brana pod uwagę dla celów ustalania należnego podatku od niektórych instytucji finansowych od aktywów w postaci kredytów hipotecznych. Zgodnie z projektowanym art. 7 ust. 3 u.p.in.fin. marża odsetkowa, dla celów u.p.in.fin., wyliczana ma być jako RRSO⁷ kredytu hipotecznego udzielonego przez

³ Za oddział instytucji kredytowych u.pr.bank. uznaje oddział, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013 r., s. 1), niebędący oddziałem banku krajowego ani oddziałem banku zagranicznego.

⁴ Ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, ze zm.).

⁵ Podstawą opodatkowania w przypadku podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., a więc tych, które objęte są zakresem podmiotowym projektu, jest – zgodnie z art. 5 ust. 1 u.p.in.fin. – nadwyżka sumy wartości aktywów podatnika, wynikająca z zestawienia obrotów i sald, ustalonego na ostatni dzień miesiąca na podstawie zapisów na kontach księgi głównej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, ze zm.) lub standardami rachunkowości stosowanymi przez podatnika na podstawie art. 2 ust. 3 tej ustawy – ponad kwotę 4 mld zł, przy czym podstawa opodatkowania korygowana jest (obniżana) stosownie do dyspozycji wynikających z art. 5 ust. 4-9 i 11 u.p.in.fin.

⁶ Tj. podatników, których przedmiotem działania nie jest udzielanie kredytów hipotecznych, a więc krajowych zakładów ubezpieczeń, krajowych zakładów reasekuracji, oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji oraz instytucji pożyczkowych w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497, ze zm.).

⁷ Rzeczywista Roczna Stopa Oprocentowania.

podatnika pomniejszone o wskaźnik WIBOR 3M⁸, przy czym w przypadku kredytów o okresowo stałej stopie oprocentowania, wysokość marży dla całego okresu ma być określana dla całego okresu według jej wysokości w dniu rozpoczynającym okres.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2026 r. (art. 2 projektu).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W odniesieniu do materii będącej przedmiotem projektu należy przywołać przepisy: 1) dotyczące harmonizacji prawa podatkowego, 2) odnoszące się do zasad przyznawania pomocy przez państwa członkowskie.

Ad 1)

Podatek od niektórych instytucji finansowych zalicza się do podatków majątkowych. Przedmiotem opodatkowania tym podatkiem są bowiem aktywa podmiotów określonych w art. 4 u.p.in.fin. (por. art. 5 u.p.in.fin.).

Jak wskazuje się w doktrynie, w aspekcie ekonomicznym podatkiem majątkowym jest taki podatek, którego źródłem jest majątek podatnika; jeżeli podatek majątkowy płacony jest z dochodu – tak, jak ma to miejsce w przypadku podatku od niektórych instytucji finansowych – ma charakter podatku nominalnego, jeżeli natomiast źródłem zapłaty podatku pozostaje majątek, podatek taki zalicza się do podatków majątkowych realnych⁹.

Podatki majątkowe nie są w obecnym stanie prawnym regulowane, z pewnymi wyjątkami¹⁰, w unijnym prawie wtórnym, aczkolwiek podstawę ich harmonizacji – podobnie jak w przypadku podatków dochodowych – może stanowić art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), który umożliwia zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Ad 2)

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między

⁸ Warsaw Interbank Offered Rate – referencyjna wysokość oprocentowania pożyczek na polskim rynku międzybankowym, stanowiąca podstawę ustalania oprocentowania kredytów i pożyczek udzielanych przez banki.

⁹ Por. A. Gomułowicz, J. Małecki, *Podatki i prawo podatkowe*, Warszawa 2004, s. 140-141.

¹⁰ Zob. np. dyrektywę 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury drogowej przez pojazdy (Dz. Urz. WE L 187 z 20 lipca 1999 r., s. 42, ze zmian.; polskie wydanie specjalne: rozdział 07, tom 4, s. 372; dalej: dyrektywa 1999/62/WE), która dotyczy m.in. podatków nakładanych na pojazdy ciężarowe.

państwami członkowskimi. Za zgodną z rynkiem wewnętrznym może zostać uznana m.in. pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia oraz pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem (por. art. 107 ust. 3 lit. a i c TfUE), a także inne kategorie pomocy, jakie Rada może określić decyzją, stanowiąc na wniosek Komisji (por. art. 107 ust. 3 lit. e TfUE). Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE każde państwo członkowskie obowiązane jest informować Komisję o wszelkich planach przyznania pomocy, przy czym państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków dopóki nie zostanie zakończona procedura weryfikacji projektowanych środków pod kątem zgodności z art. 107 TfUE.

Jak wskazano w zawiadomieniu Komisji¹¹ (zob. pkt 117-131), aby art. 107 ust. 1 TfUE miał zastosowanie, środek pomocy państwa musi sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”. W rezultacie nie wszystkie środki, które sprzyjają podmiotom gospodarczym, wchodzą w zakres pojęcia pomocy – dotyczy to tylko tych środków, które w sposób selektywny przynoszą korzyść określonym przedsiębiorstwom lub kategoriom przedsiębiorstw lub określonym sektorom gospodarki. Środki ogólnego zastosowania, które nie faworyzują wyłącznie określonych przedsiębiorstw lub wyłącznie produkcji określonych towarów, nie wchodzą w zakres art. 107 ust. 1 TfUE. Sелеktywność środka może mieć charakter przedmiotowy lub regionalny. Sелеktywność przedmiotowa środka oznacza, że dany środek ma zastosowanie wyłącznie do określonych (grup) przedsiębiorstw lub określonych sektorów gospodarki w danym państwie członkowskim, przy czym może ona wynikać z formalnych regulacji zastrzegających możliwość skorzystania ze środka przez określone przedsiębiorstwa (selektywność formalna), jak i z warunków lub barier nałożonych przez państwo członkowskie, które uniemożliwiają niektórym przedsiębiorstwom korzystanie z danego środka (selektywność faktyczna). Jak dalej wskazuje Komisja, przywołując stosowne orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE, gdy państwa członkowskie przyjmują środki mające zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw spełniających określone kryteria, które powodują zmniejszenie opłat, którymi w normalnych okolicznościach przedsiębiorstwa te byłyby obciążone (na przykład zwolnienia podatkowe) w pierwszej kolejności – dla celów potwierdzenia lub eliminacji selektywnego charakteru środka – należy zidentyfikować system odniesienia, a następnie ustalić, czy dany środek stanowi odstępstwo od tego systemu w zakresie, w jakim wprowadza zróżnicowanie podmiotów gospodarczych, które w świetle celów tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej.

¹¹ Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (2016/C 262/1) (Dz. Urz. UE C 262 z 19.07.2016 r., s. 1).

Jeżeli dany środek nie stanowi odstępstwa od systemu odniesienia, nie jest środkiem selektywnym i nie ma do niego zastosowania art. 107 ust. 1 TfUE.

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nowelizuje u.p.in.fin. w zakresie: 1) stawki podatku i zasad jego obliczania, 2) zwolnienia od podatku aktywów w postaci kredytów hipotecznych, 3) definicji marży odsetkowej.

Ad 1 i 3)

Projektowana ustawa różnicuje wysokość stawek podatku od niektórych instytucji finansowych, przy czym kryterium różnicującym jest rodzaj aktywów stanowiących podstawę opodatkowania tym podatkiem (dla aktywów w postaci kredytów hipotecznych stawka podatku ma wynosić 0,055% podstawy opodatkowania miesięcznie, natomiast w pozostałym zakresie 0,0366% podstawy opodatkowania miesięcznie). Projekt określa również szczegółowe zasady obliczania podatku należnego od aktywów w postaci kredytów hipotecznych, a także zasady ustalania („wyliczania”) marży odsetkowej dla celów obliczenia należnego od podatnika podatku. Kwestie te nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

Ad 2)

Projektowana ustawa przewiduje zwolnienia od podatku od niektórych instytucji finansowych aktywa podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., w postaci kredytów hipotecznych w przypadku, gdy marża odsetkowa tych kredytów będzie wynosiła 1 punkt procentowy lub mniej (por. projektowany art. 7 ust. 2 zdanie drugie u.p.in.fin.).

Oceniając projektowane zwolnienie pod kątem zgodności z art. 107 ust. 1 TfUE, należy zauważyć, że dotyczy ono wszystkich podatników podatku od niektórych instytucji finansowych, którzy zostali objęci podwyższoną stawką tego podatku w związku z udzielaniem przez nich kredytów hipotecznych, a co za tym idzie objętych obowiązkiem podatkowym w podatku od niektórych instytucji finansowych z tytułu posiadania aktywów w postaci kredytów hipotecznych. Zwolnienie to uzależnione zostało od wysokości średnioważonej marży odsetkowej kredytów hipotecznych udzielanych przez podatnika podatku od niektórych instytucji finansowych – obowiązuje wyłącznie wówczas, gdy marża odsetkowa tych kredytów wynosi nie więcej niż 1 punkt procentowy. W przeciwnym wypadku podatnik obowiązany jest obliczyć podatek w sposób określony w projektowanym art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze u.p.in.fin., przy zastosowaniu podwyższonej stawki wynoszącej 0,055%. Podatnicy, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., nie są natomiast zwolnieni od podatku należnego od innych aktywów niż aktywa w postaci kredytów hipotecznych. Podatek ten, podobnie jak w przypadku pozostałych podatników podatku od niektórych instytucji finansowych, zdefiniowanych w art. 4 pkt 5-9 u.p.in.fin., obliczany jest przy zastosowaniu takiej samej stawki podatku – 0,0366% i rozliczany za okresy miesięczne. W związku z tym należy uznać, że

projektowane zwolnienie, określone w art. 7 ust. 2 zdanie drugie u.p.in.fin., nie ma charakteru selektywnego, jest środkiem ogólnym i tym samym nie wchodzi w zakres pojęcia pomocy, o której mowa w art. 107 ust. 1 TfUE. W tym kontekście dodatkowo należy zauważyć, że zwolnienie podatkowe zapisane *expressis verbis* w projektowanym art. 7 ust. 2 zdanie drugie u.p.in.fin. w istocie wynika ze sposobu obliczania podatku od aktywów w postaci kredytów hipotecznych. Zgodnie bowiem z projektowanym art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze u.p.in.fin. „podatek oblicza się jako 0,055% podstawy opodatkowania miesięcznie pomnożone przez średnią ważoną marżę odsetkową kredytów hipotecznych udzielonych przez podatnika wyrażoną w punktach procentowych pomniejszoną o 1”. Tym samym, w przypadku gdy średnioważona marża odsetkowa wynosi nie więcej niż 1 punkt procentowy zobowiązanie podatkowe nie występuje (wynosi 0 – w przypadku, gdy marża odsetkowa równa się 1 pkt proc. lub jest ujemne – gdy marża odsetkowa jest niższa od 1 pkt proc.).

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych w zakresie, w jakim zwalnia od podatku aktywa podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., w postaci kredytów hipotecznych, nie jest sprzeczny z prawem UE.

W pozostałym zakresie projektu ustawy nie jest objęty prawem UE.

Autor:

dr Jacek Kulicki

specjalista ds. finansów publicznych
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 12 maja 2025 r.

BEOS-WOSR/WPEiM-785/25

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy
o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1
regulaminu Sejmu**

Projektowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 623; dalej: u.p.in.fin.) w zakresie:

- 1) stawki tego podatku i zasad jego obliczania,
- 2) zwolnienia od podatku aktywów w postaci kredytów hipotecznych,
- 3) definicji marży odsetkowej.

Ad 1)

W obecnym stanie prawnym stawka podatku od niektórych instytucji finansowych wynosi 0,0366% podstawy opodatkowania miesięcznie i jest taka sama dla wszystkich podatników i wszystkich aktywów stanowiących podstawę opodatkowania tym podatkiem (por. art. 5 i art. 7 u.p.in.fin.).

Projekt przewiduje zróżnicowanie wysokości stawki podatku w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., tj.: a) banków krajowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 u.pr.bank.¹, tzn. mających siedzibę na terytorium Polski, b) oddziałów banków zagranicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 u.pr.bank.², c) oddziałów instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 u.pr.bank.³, d) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w rozumieniu art. 2 u.s.k.o.k.⁴.

¹ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, ze zm.).

² Za oddział banku zagranicznego u.pr.bank. uznaje jednostkę organizacyjną banku zagranicznego wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz wszystkie lub niektóre czynności wynikające z zezwolenia udzielonego temu bankowi, przy czym wszystkie jednostki organizacyjne danego banku zagranicznego odpowiadające powyższym cechom, utworzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się za jeden oddział.

³ Za oddział instytucji kredytowych u.pr.bank. uznaje oddział, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.

Kryterium różnicującym stawkę podatku ma być rodzaj aktywów stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem od niektórych instytucji finansowych (por. projektowany art. 7 ust. 1 i 2 u.p.in.fin. – art. 1 projektu).

Dla aktywów w postaci kredytów hipotecznych stawka podatku ma wynosić 0,055% podstawy opodatkowania⁵ miesięcznie, przy czym podatek ma być obliczany „jako 0,055% podstawy opodatkowania miesięcznie pomnożone przez średnią ważoną marżę odsetkową kredytów hipotecznych udzielonych przez podatnika wyrażoną w punktach procentowych pomniejszoną o 1” (por. projektowany art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze u.p.in.fin.).

W pozostałych przypadkach (podatników, o których mowa w art. 4 pkt 5 – 9 u.p.in.fin.⁶ oraz – w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1 – 4 u.p.in.fin. – aktywów innych niż określone w projektowanym art. 7 ust. 2 u.p.in.fin.) stawka podatku ma wynosić – jak w obecnym stanie prawnym – 0,0366% podstawy opodatkowania miesięcznie (por. projektowany art. 7 ust. 1 u.p.in.fin.).

Ad 2)

Projektowana ustawa wprowadza zwolnienie od podatku od niektórych instytucji finansowych aktywów w postaci kredytów hipotecznych w przypadku, gdy marża odsetkowa tych kredytów będzie wynosiła 1 punkt procentowy lub mniej (por. projektowany art. 7 ust. 2 zdanie drugie u.p.in.fin.).

Ad 3)

Projekt również określa sposób wyliczania marży odsetkowej, która ma być brana pod uwagę dla celów ustalania należnego podatku od niektórych instytucji finansowych od aktywów w postaci kredytów hipotecznych. Zgodnie z projektowanym art. 7 ust. 3 u.p.in.fin. marża odsetkowa, dla celów u.p.in.fin., wyliczana ma być jako RRSO⁷ kredytu hipotecznego udzielonego przez podatnika pomniejszone o wskaźnik WIBOR 3M⁸, przy czym w przypadku kredytów o okresowo stałej stopie oprocentowania, wysokość marży dla całego

Urz. UE L 176 z 27.06.2013 r., s. 1), niebędący oddziałem banku krajowego ani oddziałem banku zagranicznego.

⁴ Ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, ze zm.).

⁵ Podstawą opodatkowania w przypadku podatników, o których mowa w art. 4 pkt 1-4 u.p.in.fin., a więc tych, które objęte są zakresem podmiotowym projektu, jest – zgodnie z art. 5 ust. 1 u.p.in.fin. – nadwyżka sumy wartości aktywów podatnika, wynikająca z zestawienia obrotów i sald, ustalonego na ostatni dzień miesiąca na podstawie zapisów na kontach księgi głównej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, ze zm.) lub standardami rachunkowości stosowanymi przez podatnika na podstawie art. 2 ust. 3 tej ustawy – ponad kwotę 4 mld zł, przy czym podstawa opodatkowania korygowana jest (obniżana) stosownie do dyspozycji wynikających z art. 5 ust. 4-9 i 11 u.p.in.fin.

⁶ Tj. podatników, których przedmiotem działania nie jest udzielanie kredytów hipotecznych, a więc krajowych zakładów ubezpieczeń, krajowych zakładów reasekuracji, oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji oraz instytucji pożyczkowych w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497, ze zm.).

⁷ Rzeczywista Roczna Stopa Oprocentowania.

⁸ Warsaw Interbank Offered Rate – referencyjna wysokość oprocentowania pożyczek na polskim rynku międzybankowym, stanowiąca podstawę ustalania oprocentowania kredytów i pożyczek udzielanych przez banki.

okresu ma być określana dla całego okresu według jej wysokości w dniu rozpoczynającym okres.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

dr Jacek Kulicki

specjalista ds. finansów publicznych

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 8 maja 2025 r.

BSA II.022.17.2025

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 6 maja 2025 r., znak: SPS-III.020.88.6.2025, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, uprzejmie informuję, że *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych* nie podlega opiniowaniu.

Z poważaniem,

Dr hab. Małgorzata Manowska

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. *SPS-III.020.88.6.2025*

Data wpływu *08.05.2025r.*

RPW/17917/2025 - 1P

EZD RP KS
(BPW - III)
Data rejestracji: 2025-05-29
Data wpływu: 2025-05-29

Warszawa, maja 2025 r.

DP.IV.024.58.2025.MJ

Pan

Jacek Cichocki

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 6 maja 2025 r. (znak: SPS-III.020.88.2025) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.88.13.2025

Data wpływu 30.05.25r.

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. 88 III. 022. 88. 11. 2025

Data wpływu 21. 05. 2025

Warszawa, dnia 21 maja 2025 r.

Janusz Kowalski
Posel na Sejm RP

RPW/17075/2025 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WŚU)
Data rejestracji: 2025 – 05 – 21
Data wpływu: 2025 – 05 – 21

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Jako reprezentant wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych, złożonym do Laski Marszałkowskiej w dniu 28 kwietnia 2025 r., informuję Pana Marszałka, że zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie polegające na wprowadzeniu zwolnienia podatkowego dla tych kredytów, których oprocentowanie kształtuje się na poziomie 1% lub poniżej, przy jednoczesnym progresywnym podwyższeniu podatku dla tych aktywów, które ulokowane są w kredytach, dla których marża odsetkowa kształtuje się na wyższych poziomach w dłuższym horyzoncie czasowym poprzez pobudzenie gospodarki powinno wpłynąć pozytywnie na wysokość dochodów budżetowych, poprzez ich wzrost. Jak było to podnoszone w uzasadnieniu do projektu ustawy, w pierwszej kolejności koszty obniżenia podatku dla części aktywów powinny dać się pokryć zwiększonym podatkami jakimi będą obciążone inne aktywa. Ewentualnie niższe wpływy z tytułu podatku od niektórych instytucji finansowych powinny być z nadwyżką pokryte przez zwiększone wpływy z VAT, CIT i PIT wnoszone przez podmioty z sektora budowlanego, co wynika z potencjalnego wzrostu aktywności w tym sektorze na skutek znaczącego zwiększenia liczby gospodarstw domowych posiadających zdolność kredytową.

Projekt ustawy wywiera pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Nie ulega także wątpliwości, że projektowana zmiana jest zgodna z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023r. poz. 221), gdyż przyczyni się do ożywienia na rynku mieszkaniowym i w sektorze budowlanym. Zwiększony

popyt na mieszkania przełoży się na wzrost zapotrzebowania na materiały budowlane i usługi powiązane, stymulując produkcję i zatrudnienie w tych sektorach. Dodatkowo nastąpi pobudzenie aktywności ekonomicznej związanej z wykończeniem i wyposażeniem nowych mieszkań, co będzie miało pozytywny wpływ na krajowych producentów mebli i artykułów wyposażenia wnętrz.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, a także wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje obciążenia administracyjnego mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Zaproponowany w projekcie ustawy cel który ma być osiągnięty jest możliwy jedynie poprzez zaproponowaną inicjatywę ustawodawczą.

